

Emlékezzünk június 16-ra.

A ZÁSZLÓT TOVÁBB KELL VINNÜNK!

„Az elfeledett múlt”

Volt időszak - nem is olyan rövid - amikor nem lehetett emlékezni. Nem lehetett emlékezni a hős „pesti srácokról és lányokról”, a kivégzettekről és meggyilkoltakról. A félelem lett úrrá az embereken. Elégették, vagy eltüntették azokat a tárgyakat és emlékeket, melyek arra utalhattak, hogy a forradalom oldalán harcoltak – ezzel is elkerülve a megtorlást. Nem beszéltek a múltról, elfeledték azt.

Azonban 2024 májusában, 68 évvel az eseményeket követően – számomra – csoda történt. Az e-maileket olvasva, egy furcsa üzenetre lettem figyelmes. Egy számomra ismeretlen személy keresett meg az ország másik feléről, mely szerint talált egy ikonikus tárgyat, ami 1956-hoz köthető. Azonnal válaszoltam levelére, telefonszám csere után telefonbeszélgetéssel folytattuk...

Elmondta, hogy sajnos édesanyja is elhunyt, a családi ház, mely családi vonatkozásban nagy múltat tekint vissza, szeretné felújítani. A válogatást és pakolást megelőzően első útja egy nagyon régi asztalhoz vezetett, melyet még dédnagyapja készített. Ez az asztal napi használatban volt. Felmenői - még a szülei is – gondosan figyeltek arra, hogy soha ne nyissák fel az asztalt, ugyanis volt egy rekesze.

Most azonban fény derült mindenre. A számos családi háborús fénykép, keresztlevelek és egyéb papírok között talált egy zacskót, melyben gondosan összehajtogatva egy újság volt. És mit rejtett az újság? A ZÁSZLÓT.

Azt a ZÁSZLÓT, mely nagy valószínűséggel a Kunszentmártonhoz közeli település egyik épületének homlokzatán hirdette a szabadságot 1956. október 23. után.

Sajnos 68 évvel ezelőtt nem sokáig loboghatott, de most, 2024 nyaratól a saját és az 1956 Öröksége Alapítvány tulajdonában újra hirdeti:

EMLEKEZÜNK, ÉS NEM FELEJTÜNK!

Bodó Mónika

POFOSZ Nógrád Vármegye Szervezetének elnöke és az 1956 Öröksége Alapítvány kurátora
Mátraszele, 2024-június hava